

ХИРУРГИЯ КИСТИ

Chirurgia mîinii

Koós Rudolf

Adakémiai Kiadó, Budapesta, 1965.

Continua creştere a industrializării aduce cu sine sporirea accidentelor. Cu această ocazie citez pe *Böhler*: „În Austria 25% dintre concediile de boală se datoresc accidentelor“, dar şi în celelalte ţări cu industrie dezvoltată situaţie este asemănătoare. În capitolul despre leziunile mîinii *Böhler* scrie: „40—50% din totalul accidentaţilor sînt accidente de mîinii şi ale degetelor, deci şi din punct de vedere economic este important“.

De aceea cartea, care se bazează pe principiile moderne ale chirurgiei plastice şi traumatologice, este de mare folos. În general accidentaţii sînt examinaţi şi trataţi de medici începători; or, dacă ne gîndim că o mîină are 27 oase, 17 articulaţii şi 42 muşchi, cu tendoane şi teci respective, ne putem închipui că acordarea asistenţei medicale întîmpină greutăţi din punct de vedere al diagnosticului şi al tratamentului care, dacă sînt greşite, pot duce la tulburări funcţionale, respectiv infirmitate.

Cartea are 511 pagini şi este împărţită în IX capitole; conţine 540 figuri şi fotografii, în parte colorate, precum şi 22 tabele care fac cartea foarte documentată. Trebuie amintite în mod special desenele ultramoderne în alb şi negru, care în afara faptului că sînt artistice şi anatomic perfecte, orientarea pe ele este uşoară şi simplă.

Cap. I. tratează dezvoltarea chirurgiei mîinii.

Cap. II. prezintă una din părţile cele mai valoroase ale cărţii. În acest capitol sînt cuprinse datele referitoare la examinarea corectă a mîinii lezate, instru-

mentarul necesar și în sfârșit, ce trebuie sau nu trebuie să facă medicul respectiv, chirurgul care acordă asistența medicală, în vederea unei funcțiuni post-traumatice perfecte.

Cap. III. tratează diferite forme ale leziunilor mîinii și a diferitelor țesuturi. Acordă o proporție convenită tratamentului funcțional.

Cap. IV. este de asemenea prețios, fiind vorba despre infecțiile mîinii, ale căror importanță trebuie accentuată în permanență.

Cap. V. tratează principiile tratamentului funcțional și se adresează specialistului. Trebuie lăudat că are numai 17 pagini.

Cap. VI. cuprinde diferite grade de infirmitate și se adresează medicilor de întreprindere și de expertiză.

Cap. VII. este modern, pentru că se ocupă cu malformațiile congenitale, ale căror număr este în ușoară creștere continuă. Dă indicații terapeutice și este documentat cu figuri.

În cap. VIII. sînt tratate tumorile mîinii și se insistă asupra importanței diagnosticului precoce. Se pune accentul pe rezultatele bune, care se pot aștepta de la tratamentul complex.

Cap. IX. tratează probleme reparatoare și de plastică.

Autorul a folosit o bibliografie foarte bogată și se bazează pe 3000 de cazuri personale. „Medicina modernă consideră mîna ca un organ de simț important, pentru care nu numai integritatea anatomică, ci și o bună funcțiune trebuie asigurată”. La acest lucru contribuie cartea lui *Koós Rudolf*, pe care Academia de Științe Maghiară a editat-o într-o ediție ireproșabil în limba rusă, în 1966.

A. Kelemen

